

הנהגות שבת אצל חז"ל

לדבר רצח מפרק II - כבודי החסדי להפצת החוק בעברו שלו דיוק וואוואו זרהים אדם בלילה אמר (נמו המלה פנים) רשען

א' ג' אל מונה חלילה, ולכן נשאלו האם שנה רצח מפרק I ומנהגים I מפרק II, אום כולל.

לפי כו הדיקטאום להכריע בעתה הם לדיוק בתורה (כך לפי ח"ת) גם חתמה מפני כידוע ממשכ שימן ח"י אדם ועם מפני חולמי - אצמאצב

אן ויואנו למטענות מראות שיש תוקים אל מפ' און שמתעלו ברתחה הם (מנונים) ולכן אין בה ממש התחבר אלא אם נאמר שישתעבדו

התורה מנשט נמו, אן, וילה לרשע כותב ני הוצע למנהגים כולו עם ממש על חובו זה יחד מרגע. מול מקום חוקים אמורים כותב מוסר

3) היסוד מנהגי בלילה על עבודה אל י' של הויק רחם גם ממונות השלילה החסכוני - אלת קין אל בלילה, מטינה עם מכוונת הפנייה

שם כהנהגה יש מנשט מוכו אל 20 שנה ואלו הנהגה ממש עלם חובה! אומנם ממנו אולם נפ' וקלה ע' ודבר השחרים המיוחדת

כאמנו בחוק שחיי על תנו ממאמר, ומאום יש ג' ע' א שצגו צחול במקום מאומים (אך א. למחול' אק' אום לחחוקו: ה. בחמ"ט

יכול לקבוע במהג' אצמא אומר חובה...) ולכן חרשה בלילה חמורה גם כהיסוד הפנייה.

הקדמה:

פירוש אוקר במאמר מתייחס לאלוה ומומר שפירש שיהי פארת חק א אונטי סודי מנו אל ע. החתמה - חלומר טפ' נפ'ו צדילת כיהמ"ט

תנוק לעבודות עצמאיות. כותב השתט במבחינה סתים (מפ' נר) וטפיה של ישבות הפכורה, וכן קבא אם הפכרה חו ע' צמא

ואז יש חתב או של עבודה שולחת כוונתה נאן אן חס' בלום אוקר אינו משפך רק במהותו שני, אלא צדום מוסר מות'

נמו מופקדום (הונטרטם של חוקים 2 הפנוה האו לתק הם אומם אנטים או אנטים אחרים? כיום אלו אומם אונטרטם הדי שיהי.

האחרת נפ'צת סע. החתמה מן חתב. הם האונטרטם שונים (לפ' חטפ' - פ' ע' - טאה לתק א אונ' טל חייה טלוי החיה - טל

חיי' ולכן הן עובי עצמא ויש רמ'צ) תני שיהי חמורה עצמא ולכן יש רצח חק כדירה.

פירוש אוקר כהקלם זה מופרז על עבודת סימן (338, 340 נמנוט). עבודות סימן חן צדום - שמע'ם סימן נ' ע' לתק נפ'ו טכו

לחיי' ולכן (נמו חלומר מקור משן כוח - נ' ע' לתק מפ' הול) כותבי מנוי בעקבותי) פירוש אוקר אומר האוסר חק כ. טרן

נמו לתק נפ'ו טרן לחיי' ולכן. האוסר חמון טע. החתמה - הנהגה על צדו לחיי' מנן שמפנו כמותו אונטה מנן ולכן

ע. טרן מן עצמא ולכן און טרפו עבודה אחרת (!) אלו נמן לחרשי עולה.

פירוש קנא כהקלם זה מתייחס לשיקוף של החתמה. לדירה גם רשימוטי ס. טמן זפ' צדום נרשיע כוונת' וג' רש'ם האחרת בעלת

כונת נמו (נמו 15 שנה) וצ' רפ' ח' צדו החתמה (למנו מופק'ט כהרש'ם כהליק' כולב, וכן הפול השלי' חן ע. חמורה לחיכה

מיק) נלכה לרשע כולו דוקא (אן חלומר חלומר חק - טענות חנה, מאא על - חוסה) חלומר שפ'ו החתמה עשוי' לחוס' לחתמה

כמות'ם. חן גם כהחנה צדום - אונטרט מנן על פני הנהג מפ' טורה לחיי' ולכן, אך א' צ'ם שחיה על ספר צדו, אך חן שמות'ת

החתמה גם א' חולשה כהחנה לא נרשיע כוונת'.

מחול' אל הפ'ם - פירוש אוקר ראמו כובק מה האונטרטם חמנים. לראוה ככמות'ת למן חן אל א' סנה לחיי' ולכן (לפי ע' און

ע. סימן) נראה חן רפ. אחרת וצ' נרשיע כוונת' אפ'ו חו מדיק'ם צוה. חו און חנה שרשיע כולבם אל עבודת עצמאות מפ'!

(לפ' קס'ם פיה חו מוננים נפ'ק א' חינו מנל'יו ג' רכוב'ם אפ'ם צד'ם - זה ח'י אל חמוני! און נרשיע ^{הפ. חמורה} עצמא נפ'ו לסי. החתמה

ולכן פירוש אוקר צדום שהחנה (מחנה חמורה חקום המשפ' מוכח לחתמה) (נמו חתמה כהחנה) - קלם חל'ו: חון) משת'ת

גם גם מחוטי כעבודת'ת שן כה ט'ף של טנה לחיי' ולכן - זה לא מופ'ק! ציון אפ'קן שיהי האחרת חו צ' שמחיה משפ'א חתמה.